

Một ngày gì đó ở tháng Tám...

Bỗng nhận ra hương ngò

Phả vào trong gió se

Sương chùng chình qua ngõ

Hình như thu đã về

Trong cuộc đời mỗi con người, có ai mà chưa từng trải qua mùa thu, có ai chưa từng ngây ngất với đẹp của đất trời khi sang thu. Riêng tôi, tôi yêu mùa thu bởi vì đẹp quyện rũ, yên bình mà ấm áp của nó. Tôi yêu cái không khí tươi vui, rơn rã trên gương mặt của lũ trẻ mỗi buổi tựu trường. Tôi yêu với tất cả niềm háo hức và mong đợi.....

Thật là đã chia tay với cái nóng chói chang, oi ả của mùa hè, chia tay từng chùm phồng vĩ, với màu khăn quàng đỏ thắm trên vai, đất trời bao niềm nhớ nhung, nuối tiếc dạt dào mái trường trung học cũ. Giờ đây, gương mặt của thầy cô giáo thân thiện, của những thầy giáo thạc dạt dào mái trường trung học phổ thông đang rón rén chào đón tôi. Trong không khí mát mẻ, dịu dàng của thời tiết trời mùa thu, ánh nắng oi bức đã 'chảy trôi' đi theo sau là bầu không khí mát mẻ, thanh bình. Lòng tôi lại nao nức, niềm man mác niềm của buổi tựu trường, cảm giác yêu nức nức trong lòng tôi như mảy cánh hoa tươi mỗi khi gió thổi đưa ánh sáng đang....

Năm nay, mùa thu đến với tôi thật đặc biệt – tôi lên lớp 10 – năm học đầu tiên ở trường trung học phổ thông Duy Tân. Đến với tôi, cái ngày đầu tiên bước chân vào lớp 10 là một ngày hết sức đặc biệt. Bởi cái ngày ấy, tôi đã là một nữ sinh với chiếc áo dài trường xứng xứng cùng biệt danh đẹp đẽ, mà cũng có một vị trí trên vai.

Tôi nghe tiếng trường trường trường ngân quanh tháng 9
Ngôn ngữ của mùa hè đã qua rồi
Ai nép vào góc hiên trường trường trường
Chờ heo may với với với tóc rồi bay...

Duy Tân – một ngôi trường sinh sau đẻ muộn, và a mà i mà c lên giữa đường cát hoang vu thê thảm bóng nhà trường nó là ngôi trường thân thiện sống gần bó với tôi suốt quãng đường phổ thông trung học. Tôi vẫn nhớ nhớ in cái ngày đầu tiên bước vào trường giữa muôn màu muôn vẻ ấy. Ngày đầu tiên đến với mái trường trung học phổ thông Duy Tân, không phải là một ngày đẹp trời trong không khí mát mẻ, cũng không phải là tiết trời oi ối, nóng nực của mùa hè mà là một ngày gày nắng ấm, khoanh khoanh đẹp như một giây phút chuyển mùa. Một buổi trời quang trong xanh hiên ra với những đám mây xanh bàng bạc trời xanh. Tôi cảm thấy dường như mình lớn hơn, trường thành hơn và lúc này trong tôi là cảm giác xốn xang, lòng biết chờ đợi nào....! Trong lòng tôi ngân quanh nỗi niềm xúc động. Mặc dù đã trải qua 9 năm khai giảng trường cũ đó, nhưng hôm nay cảm giác của tôi lại trải nghiệm lại ngày đầu tiên đặt chân đến ngôi trường cấp 1. Tôi tìm lại đó là hình ảnh của một bé gái chày lon ton theo sau mẹ chín năm với trường cũ. Đến trường rồi, bám lấy tay mẹ mãi không chịu rời. Lòng tôi buồn làm sao! Lúc đó tôi chưa muộn có ai bên cạnh nắm tay và đưa vào trường. Bao năm nay tôi đã quen với ngôi trường cấp 2 đầy thân thiện và kiên nhẫn của mình, nhưng bây giờ thì khác, tôi chẳng có những hình ảnh nào quen thuộc, thân thiện như trường cũ. Đến trường cũ trường cũ, ngôi trường hiên ra trước mắt tôi, đó là ba dãy nhà ba tầng trông như một tòa lâu đài hoành tráng vậy. Chẳng tài mà buồn quá mà tôi nghĩ thế. Toàn bộ khung cảnh trường hiên lên trong nắng ấm thật đẹp và trang nghiêm. Nhưng lòng tin và kiêu hãnh của một thành viên mới, tôi bước vào trường và đi vào đó đã đánh dấu một bước ngoặt khi đến với trong trường trường trường dài của tôi.

Trong trường trường trường mới nhợt trong tôi là ngày khai giảng. Trong bộ áo dài trường thướt tha, tôi cảm giác như mình duyên dáng và xinh xắn hơn xưa, tôi trở thành một cô nữ sinh mới mẻ sáu tuổi thiếu niên. Tôi đã trải nghiệm một cảm giác mới lạ mang lên mình bộ trang phục này khi nhìn các bạn của mình mới. Và bây giờ đi vào đó đã thành sự thật, thật vui sướng biết bao! Buổi lễ khai giảng diễn ra một cách ngắn gọn mà ý nghĩa. Theo nhịp bước khoan thai của các cô cậu lớp 10 hòa trong tiếng trống thiêng thánh thót ngân nga của những dàn trống trường chào đón, những chùm bong bóng theo gió bay lên, tiếng trường trường trường khai trường do thầy hiên lên vang xa và âm thanh đó như đổ vào trong tôi một cảm xúc xao xuyến lòng. Tôi biết là hôm nay tôi bước vào một trường trung học mới, bản thân có biệt danh mới vui sướng và lòng hào có xen lẫn một chút lo sợ...

